

15. kapitola

RYAN

Seděl jsem u barového pultu v naší kuchyni, sledoval Colea s Nathanem, jak se společně dohadují u hraní hry na playstationu a měl pocit, že jsem se vrátil v čase. V dobách, kdy jsme nastoupili na univerzitu, jsme byli nerozlučná trojka. I když Nathan musel spoustu času trávit se svou mladší sestrou Miou, vždycky si udělal čas i na nás. Měl jsem ještě teď v živé paměti naše nekonečně hrací večery, party, o kterých se vyprávělo ještě dlouhou dobu potom, i dny, kdy jsme totálně servaní z tréninku prostě jen vegetili a kecali. Připadalo mi, že je to už celá věčnost a ne jen pár měsíců, co Nathan odešel do Los Angeles.

„Kde jsi vůbec nechal Elenu s Miou?“ zajímalo mě, protože ti dva se od sebe obvykle nehnuli ani na krok.

„Elenu mi ukradla Natálie s Ianem a zapřísahali mě, jestli se prý vrátím dřív než zítra, pošlou na mě psy. A Mía je s Molly a Eleninou babčou. Myslím, že měly úplně stejnou podmínku.“

Cole ho pobaveně poplácal po rameni. „Tak to máš ale spoustu volného času.“

„A kde ty máš Madison?“ zeptal se mě Nathan a dodal: „Mimochodem vypadá jako fajn holka.“

„V sobotu trénuje.“

To Nathana zaujalo. „Trénuje? Co trénuje a kde?“

„Vlastně vím jen, že trénuje někde ve městě malé děti tance,“ připustil jsem neochotně.

Pokaždé, když na tohle téma přišla s Madison řeč, většinou ji rychle stočila někam jinam.

„To znamená, že dneska nebudeš zdrhat domů dřív,“ křenil se Cole, přičemž u slova domů, zvedl obě ruce, aby naznačil ve vzduchu uvozovky.

Nechápavě jsem se na něj podíval.

„Za co mě máš, kámo? Záříš jak uranové palivo. Z tréninku utíkáš mezi prvními, přičemž tvrdíš, že musíš nutně dodělat úkoly do školy, ale domů se vracíš až k ránu a s připitomělým výrazem ve tváři. Jako jsem vcelku nevšímavej, ale tohle by praštilo do očí i slepýho, věř mi. Což neznamená, že ti to neschvaluju. Madison je fajn. Je ti ale jasný, že jakmile na to přijde její tatík, máš po ptákách, že jo? Nebo spíš po ptáku,“ doplnil ten kuň a sám svému vtípku pobaveně zasmál.

„Vtipnej,“ neocenil jsem, zatímco Nathan zavětlil: „Tatík? Něco mi uniklo?“

„Jak bych to řekl ve zkratce. Ryan celou dobu básní o nějakým právníkovi, padají z něj hesla jako rocková hvězda mezi právníky, dokonalej, úžasnej, jedinečnej. A tenhle právník se zrovna rozhodne přednášet u nás na univerzitě. Jeho největší fanoušek se okamžitě přihlásí na jeho přednášky...“

„Ve skutečnosti mě tam přihlásila Lena ze studijního,“ namítnul jsem, ale Cole jen mávl rukou.

„Detaily. Takže žere jeho přednášky. A zatímco ostatní se chtějí zalíbit Morganovi, aby se dostali k němu do firmy, Ryan na to šel chytře a vzal to přes dcerunku.“